

ning af det Lovforslag, som nu er fremsat, at den Stilling, Tjenestemændene har taget under Forhandlingen, er af en saadan Art, at Rigsdagen burde honorere den og anerkende den ved at slutte sig til den.

Den højtærede Finansminister siger yderligere i Anledning af Spørgsmaalet om at skaffe Balance ved Indtægtsforøgelser, at det er umuligt at faa saadanne igennem den direkte Beskatning, Formuebeskatningen, og det er allerede af det ærede Medlem Hr. Stauning paapeget, at den højtærede Finansminister fortabte sig i en Skildring af de mindre Rentierers Stilling — som om nogen tænkte paa at angribe Formuer af denne Art, overhovedet Formuer af Opsparingsart. Der er jo ingen, der tænker paa at angribe dem med højere Satser. Det, man har talt om, er, at Staten i Fjor frivilligt gav Afkald paa Toppen af Formuebeskatningen samt paa en Del af Beskatningen af Aktieselskaberne. Naar Staten nu er i Nød, forekommer det mig, at det første, man maa undersøge, er, om det var forstandigt, at man i Fjor gav dette Afkald. Jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Stats- og Finansminister end ikke selv havde foreslaaet i alt Fald en Del af dette Afkald, den Del, der vedrørte Aktieselskaberne. Det er blevet paatvunget ham fra konservativ Side, og i det Øjeblik Finansministeren og de Konservative eventuelt ikke længere kan samarbejde, har han ingen Forpligtelse til at opretholde et Forslag, som oprindelig ikke var hans eget. Aktieselskabsbeskatningens Lettelse i Fjor var en Urimelighed, og Bortfaldet af Formuebeskatningens Top var en Urimelighed, og derfor bør denne Beskatning genindføres, naar Staten har Vanskeligheder. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen spurgte, hvor høj Formuebeskatningen saa burde være. Man kan svare ham ganske simpelt: Saa høj, som den var, før Venstre satte den ned; saa høj bør den være.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen talte om andre Indtægtsmuligheder, nemlig Mulighederne for Indtægt fra indirekte Skatter. Han viste sig lykkeligvis som en Modstander af saadanne Skatteforøgelser og gjorde den rigtige Bemærkning, at Tiden ikke var til at lægge forøgede Byrder paa Befolkningen. Men den ærede Ordfører for Venstre kan ikke have overset, at den højtærede Finansminister har forelagt et Toldforslag, som gaar ud paa at forhøje de indirekte Skatter, Tolden, med 11 Mill. Kr. udover den Luksustold, han allerede har faaet, og det ærede Medlem kan heller ikke have overhørt, at den højtærede Finans-

minister i Gaar tænkte sig at gaa videre paa denne Vej og yderligere forøge denne Toldbeskatning. Jeg haaber da, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Udtalelser trods hans Forsikring om, at der er den fuldkomneste Enighed indenfor Venstre overfor al Politik, betyder, at der dog er nogle, der ønsker at accentuere dette Standpunkt, han var Talsmand for, stærkere end andre, han stærkere end den højtærede Finansminister f. Eks.

Alle disse Forhold, Spørgsmaalene om Statens finansielle Stilling og Muligheden af at retablere den Balance, som den højtærede Statsminister har sat over Styr, alt dette fører ind i Spørgsmaalet om den økonomiske Tilstand i Landet, og derved har man ikke kunnet undgaa ogsaa under denne Debat at berøre den økonomiske Politik, der er ført. Det ærede Medlem spurgte mig da direkte, hvorledes jeg stillede mig overfor en Forøgelse af Importreguleringen. Det ærede Medlem vil vide, at min Opfattelse er den, at Importreguleringen var et Middel til at tilvejebringe en for Erhvervene og for det øvrige Samfund gunstig Løsning af Erhvervskrisen, men at hele denne Importreguleringspolitik fra de to Partiers Side, som har Flertallet i denne Sal, har været ført yderst ulykkeligt. Fra det konservative Folkepartis Side er det sket derved, at man har paatvunget Venstre den og derved ydmyget Venstre. Der er jo intet, man afskyr mere end det, som er blevet brugt til at ydmyge en, og det er den egentlige Grund til, at Venstre afskyr Importreguleringen: at den er blevet brugt i en vis politisk Situation til at ydmyge Venstre. Venstre tog noget, som de ikke paa nogen Maade vilde eller ønskede at have; det blev paatvunget dem af de Konservative i en vanskelig Situation. (*Afbrydelse*: Radikale og Socialdemokrater!). Aldeles ikke; de var aldeles ikke med; ingen havde spurgt dem om nogen Ting; det var de Konservative, og det er meget rigtigt indrømmet, at Venstre og de Konservative udelukkende forhandlede om denne Sag, efter at det ærede Medlem Hr. Holstein havde bragt Situationen derhen, at de Konservative maatte tage et Standpunkt, da de ellers havde Vanskeligheder ved at klare sig.

Dette er det første uheldige Skridt i Importreguleringssagen. Derefter har Venstre gennemført Importreguleringen paa en saadan Maade, at man har saboteret den. Man har ganske simpelt hen saboteret Importreguleringen i den Tid, der er forløbet. Man har gennemført den paa to uheldige Maader, først paa een uheldig